

צ'און תורני שכונ'י

בעזה"י אגדה של תורה

גליון 733

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

"ולמען תספר באזני בנך ובן בנך וכו' "

בירושלמי קידושין י"ט: מסופר על רבי יהושע בן לוי שלמד בכל יום שישי עם נכדו, וחוזר אתו על פרשת השבוע ורק לאחר מכן היה הולך לטבריה לטבול במקווה. יום שישי אחד שכח רבי יהושע ללמוד עם נכדו והלך למקווה. לאחר שפשט את בגדיו נזכר שעדין לא למד כהרגלו עם נכדו. מיד לבש בגדיו וחזר על עקביו כדי ללמוד עימו. לאחר שסיים ללמוד עם נכדו, חזר שוב לטבריה, טבל במקווה ושב למקומו.

שאלוהו תלמידיו: אף אם היה החיוב של הלימוד עם הנכד מצוות עשה כמו קריאת שמע, הרי למדנו שבכל המלאכות אם התחילו אין מפסיקין. דהיינו, בקריאת שמע כיון שהגיע הזמן אסור להתחיל לאכול, אבל אם התחיל אין צורך להפסיק. אם כן כאן רבי יהושע כבר היה במקווה ולא היה צריך להפסיק ומדוע חזר? אמר להם: אתם חושבים שללמד את הבנים זו מצווה פשוטה כמו קריאת שמע? שם יש את הקולא שאם התחילו אין מפסיקין, אבל בלימוד עם הבנים יש מצווה של "והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני האלוקים בחורב" (דברים ד), וזו המשכיות של מעמד הר סיני, וזה יסוד היהדות והתורה! על כן, בזה אין ההיתר של אם התחילו אין מפסיקין. שאל רבי בן ציון ברוק זצ"ל: נעשה חשבון, הרי בזמנם לא היו מפטטים במקווה, והיה חסר לרבי יהושע רק לטבול ולצאת, ואם כך לא חבל על הזמן לחזור שוב? אין כאן ביטול תורה? הרי הוא תנא וגדול הדור והכל צריכים לו, ולמה יטריח את עצמו על כך? מכאן מתבקשת המסקנה, שרואים פה יסוד עצום, שבחינוך הבנים ובמקרה זה אפילו הנכד, נאמר "והודעת לבניך ולבני בניך" וכל שכן לבן. כשמגיע זמן הלימוד – לא קיים שום חשבון בעולם! לא של ביטול זמן ולא של ביטול תורה. לא של מאמץ ולא שהציבור צריך לו. לימוד עם הבנים או הנכדים זה כמעמד הר סיני וכאשר צריך ללמד מ-פ-ס-י-ק-י-ן כל מלאכה אחרת!

פנתח האה

בהגדה של פסח אנו אומרים. 'רבן גמליאל היה אומר כל מי שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו הן: פסח, מצה, ומרור'. המפרשים שואלים למה נקט המגיד בסדר זה של פסח מצה ומרור והלא קודם הרעו לנו המצרים ומיררו את חיינו, וא"כ שורת הדין מחייבת להקדים קודם את המרור, ולאחר מכן את קרבן הפסח שעשינו טרם צאתנו ממצרים, ורק באחרונה להזכיר את המצה, על שם שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ לאחר שכבר יצאנו ממצרים? הובאו בזה תירוצים שונים. ועל דרך הרמז פירש באופן נפלא ידידי הרב **יהונתן אמדדי** שליט"א 'פסח' - אם נחלק את המילה ייצא 'פה סח'. היינו פה המרבה בשיחה ובדיבורים. לא ייבצר שאדם המרבה לשוח, לא מקפיד על שמירת לשונו, וייכשל בלשון הרע. 'מצה' ולשון הרע גורם למצה ומריבה ומחלוקות. 'ומרור' וברגע שיש מחלוקות יש מרירות לשני בעלי המחלוקת. ולמה מזכירים מאמר זה העוסק בגנות המדבר לשון הרע והגורם למחלוקות דווקא בפסח? משום שהתורה מספרת שכשמשא רבנו ע"ה ראה איש מצרי מכה איש עברי, הוא הרג את המצרי וטמנו בחול. וכששוב ראה שני עברים ניצים והאחד בא להכות את חברו הוא פנה למרים היד, וגער בו ואמר, 'רשע למה תכה רעך?' והלה ענה: 'הלהרגני אתה אומר כאשר הרגת את המצרי? אז אמר משה 'אכן נודע הדבר'. מסביר רש"י, שעד עכשיו תמה משה רבינו למה מגיע לבני ישראל גלות זו, אבל עכשיו שהוא ראה שיש בין העברים עצמם מחלוקת, ועוד שהם מוכנים ללכת להלשין עליו למלכות ולדבר עליו לשון הרע, נודע לו למה הגיעו בני"י למצב של 'וימררו את חייהם'. ולכן כל מי שלא מזכיר את סיבת הגלות לעצמו ומזכיר, פסח, מצה, ומרור, לא יצא ידי חובה.

שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

זמני השבת
הדלקת נרות 4:40
מוצאי שבת 5:42
לית 6:15
 נא לשמור על קדושת הגבולין
 אין לקרוא בשעת התפילה

אָהַל הַחֵידוּשׁ

שאלה: מה דינו של המברך ברכת המזון בשבת ושכח לומר רצה והחלצינו?
תשובה: מי ששכח להזכיר "רצה והחלצינו" בסעודת ליל שבת, או בסעודת השבת בבוקר, **עליו לחזור ולברך שוב ברכת המזון.**

וההסבר בזה, שבסעודה שיש חיוב לאכול אותה עם פת בשבת, אם שכח "רצה והחלצינו", עליו לחזור ולברך שוב. אבל בסעודה שאין חיוב לאכול בה פת, אם שכח לומר "רצה והחלצינו", אינו צריך לחזור ולברך שוב ברכת המזון.

ולכן, אם לדוגמא אכל אדם סעודה בשבת בבוקר, ובירך ברכת המזון כהלכה. ואחר כך אכל סעודה נוספת, ואז שכח לומר רצה והחלצינו, אינו צריך לחזור ולברך שנית, שהרי הסעודה הנוספת, לכל הדעות אינה חובה בשבת. ויתירה מזו, אפילו מי ששכח לומר רצה והחלצינו בסעודה שלישית של שבת, הדין הוא שאינו חוזר לברך ברכת המזון, מפני שלדעת הרבה פוסקים, אין חיוב לאכול סעודה שלישית עם פת לחם בשבת, וממילא אין צורך לחזור על ברכת המזון.

אהל לחידוש חידושים ופנינים לשולחן השבת

"ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה' עד באנו שמה"

מבאר בעל החידושי הרי"ם זצ"ל: אדם מסתובב בעולם הזה מרוצה מעצמו, אני מסודר ב"ה, תורה למדתי ואף לימדתי אחרים, גמילות חסדים קיימתי בגופי ובמומוני... נכון שיש דברים פה ושם שעשיתי לא לשם שמים, אך אם ימנו את זכויותי ומעשי הטובים יגלו כי מדובר באדם צדיק ובוודאי בשמים מחשיבים אותי לאחד מן האנשים שגן העדן שלהם מובטח להם, אך עלינו לדעת כי לא מחשבתי מחשבותיכם. האדם יכול לחשוב את עצמו כאילו הוא אחד מליון צדיקים הנמצאים בעולם הזה אך בפועל הוא אחד הפחותים, גם אם באמתחתו מצוות וחסדים, חלק מהמצוות בוודאי נעשו לא לשם שמים, והצדקות שהוא נותן מיד הוא מאבד שכן כי יתכן שגאוה ופרסום נלוו אליהם, עלכן אל יהיה כל כך בטוח בזכויותיו. על כך נאמר: "ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה' עד בואנו שמה". פעם סיפר הגאון ר' יהודה צדקה לתלמידיו: הלכתי בבוקר אל הבנק בכוונה למשוך סכום כסף להוצאתי. בטוח הייתי שיש לי בחשבוני סכום נכבד, אך מאוד הופתעתי כשהודיעני הפקיד שאין לי בחשבוני אפילו אגורה אחת. כמה מוסר השכל יש ללמוד מזה, אדם מתהלך שלו ורענן בעוה"ז סמוך ובטוח שיש בקרבו יראת שמים ומובטח לו שהוא בן העולם הבא, וכשיגיע לעולם האמת יתברר שחשבונו ריק מכל וכל. וכמאמר חז"ל: "אל תאמין בעצמך עד יום מותך".

(פניני בית לוי)

"ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו"

חז"ל מסבירים על פסוק זה שבשעה שעם ישראל יצאו ממצרים, הכלבים לא נבחו. מה היה שכרו של הכלב על שתיקתו רש"י על הפסוק: "ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, לכלב תשליכון אותו", מפרש שהותר לנו לתת את בשר הטרפה לכלב, כי זה תשלום שכרו על שלא חרץ את לשונו לבני ישראל. והנה, אף החמורים מקבלים שכר. על מה? על שסייעו את ישראל ביציאתן ממצרים, שאין לך אחד מישראל שלא נטל הרבה חמורים טעונים מכספם ומזהבם של מצרים. ומה השכר, שקיבלו החמורים? מצות פדיון פטר חמור (שם). והקשה רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, רבה של ירושלים: מדוע החמור מקבל את שכרו בדבר שבקדושה, ואילו הכלב מקבל את שכרו בבשר טריפה, והלא שניהם עשו לנו טובה ביציאת מצרים? אלא, אמר רבי יוסף חיים זצ"ל – ההבדל הוא, שכאשר שמע החמור שבני ישראל יוצאים ממצרים, אמר להם: "תעמיסו עלי! אני איתכם", ואילו הכלב אמר: "אני רואה שיש כאן חילוקי דעות בין מצרים ובין ישראל, אני מעדיף שלא להתערב"... אני שותק... זה שכרו של מי שרק שותק ולא עוזר! (ומתוק האור)

אהל לחידוש

1. היכן בפרשה עצם שהיא

עצם, ועצם שאינה עצם?

2. היכן בפרשה משה, ולא משה רבינו?

3. האם שה ועז זה שני בעלי חיים?

4. איך יתכן שהבקשה גם היא קשורה לבישול?

פיתרונות וארא:

1. וארא (ו ג) בא (ו יא) שמות (ו טז) קורה (ו כא) פנחס (ו כה) ראה (ז א) ויקרא (ז יא) במדבר (ז טז) אמור (ז יט) ויצא (ח ה) וישלח (ט ז) שלח (ט ט) רעם.
2. רעם.
3. אלישבע

בין הפותרים נכונה תתקיים הגרלה על פרסים, תשובות התקבלו במייל:

8444774@Gmail.com

אהל המעשה

"ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו"

מעשה שהיה בתלמיד חכם, הפעיל באחת האגודות העוסקות בקירוב רחוקים, שבימי מלחמת 'עופרת יצוקה' נסע אל העיר אשקלון, כדי לקרב ולחזק את רוחם של התושבים. לפתע, בעודו נוהג במכוניתו, נשמעה האזעקה. בהלה גדולה הייתה במקום, והתלמיד חכם סטה במהירות לצידי הכביש, כדי לעצור ולצאת לעבר מרחב מוגן, ופתאום קפץ לכביש כלב (שכנראה אף הוא היה מבועת) אל תחת גלגלי הרכב ונדרס. מיודענו מיהר לצאת מהרכב ולהסתתר, והנה לאחר מספר דקות, כששב אל מכוניתו, ראה מהומה גדולה במקום. היו אלו בעלי הכלב, שביכו את מותו, וחיפשו אחר הנהג הדורס. התלמיד חכם ניגש אליהם והביע את צער הרב ו'תנחומיו', 'האמינו לי, אינני אשם, הפגיעה בכלב הייתה בלתי נמנעת. הוא פשוט נכנס אל מתחת לגלגלים. אך אשלם לכם את כל שוויו, ואף אפצה אתכם על עגמת הנפש..."

האנשים, שהיו רחוקים מאד משמירת תורה ומצוות, היו המומים. הם לא העלו על דעתם לפגוש באדם חרדי כה נחמד ו'חברמני'. על הכסף הם וויתרו, ועד מהרה התפתחה שיחה נעימה בין הצדדים, ובסופה, קבעו להיפגש וללמוד תורה בבית המשפחה. לא היה זה מפגש חד פעמי. התלמיד חכם המשיך להגיע אל המקום אחת לשבועיים, ולמסור שיעור תורה לציבור הגדול שהצטופף בבית משפחת הכלב. האנשים הביעו את שמחתם הגדולה על שזכו להיכנס בשערי היהדות... והנה, לאחר מספר חודשים, פנו בני הבית, שעדיין היו רק בתחילת דרכם בתשובה, אל התלמיד חכם והודיעו: "החלטנו להפוך את המרתף הגדול שבביתנו ל'מדרשה ליהדות', אליה יובאו מרצים חשובים, ויקרבו את בני השכונה ליהדות. נשמח אם תגיע אלינו מדי שבוע ותמסור לנו דברי חכמה...". התלמיד חכם השיב בחיוב, אך כאן הגיעה הודעה נוספת מבני הבית: "החלטנו כי שמה של 'המדרשה' יהיה 'זיכרון איגור'!...", "מי זה איגור?", תמה התלמיד חכם. השיבו בני המשפחה: "איגור הוא זה שממנו הכל התחיל - הכלב האהוב שלנו... אנו רוצים להנציח את זכרו בהקמת בית המדרש על שמו". רק בדבר אחד הסתפקו, וביקשו לשמוע את חוות דעתו של התלמיד חכם: "נשמח אם כבוד הרב יעזור לנו להחליט, אם לחרוט בשלט ההנצחה שהכלב מת בתאונת דרכים, או שמא לציין שהוא נספה במלחמה...". התלמיד חכם החליט שלא להגיב בינתיים, וניגש אל מו"ר הגאון יצחק זילברשטיין שליט"א ושאל: "האם מותר לי להסכים לדרישתם של בני המשפחה, לקרוא למקום על שם הכלב ובלבד שימשיכו ללמוד ולהתקרב, או שמא זהו ביזיון הקודש, שמקום תורה ותפילה ייקרא על שם כלב...?"

להלן תשובת מו"ר שליט"א: מצינו במקומות רבים שצינו חז"ל למעלות מסוימות בכלב, וצינו לשבח את מעשיו, כדלהלן: מסופר בירושלמי במסכת תרומות (דף מ"ד): מעשה באדם שהזמין רב חשוב, והושיב אותו בראש השולחן ליד... כלב. אמר לו הרב ההוא, 'האם הבאתני לכאן כדי לבזותני לעיני הבריות? מדוע הושבת אותי ליד כלב?', השיב לו בעל הבית, 'כלב זה עשה עמי חסד עצום, בעת ששבאי אחד נכנס לעיר, וביקש לגזול ממני את אשתי, נשך הכלב את השבאי, ועל ידי כך ניצלה אשתי. ולכך אני משלם לו כעת את שכרו ומכבדו בכבוד גדול..."

עוד מובא בירושלמי (שם ע"א): מעשה היה ברועים שחלבו חלב מהפרה, וכשיצאו לרגע, בא נחש וטעם מהחלב ונתן בו את ארסו. הרועים לא ידעו מזה, וכשחזרו ורצו לשתות מהחלב, התחיל הכלב לנבוח בכל מיני צורות, ורצונו היה לרמוז להם שלא ישתו מכלי זה. האנשים לא הבינו את רמזיו, ועמדו לשתות חרף נביחותיו. מה עשה הכלב? קפץ ושתה בעצמו מן החלב, וכעבור מספר רגעים מת. התברר כי היה מוכן הכלב לשתות את הארס ולמסור את נפשו, ובלבד שלא ימותו בעליו. ויעויין במהרש"א (בסנהדרין דף צ"ז.), שכתב כי היכלב' נקרא כך על שם ש'כולו-לבי' והוא נאמן לאדונו. ומצאנו עוד מעלה בכלב בכך שלא נבח במצרים, ככתוב בפרשתנו "וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחָרֵץ כְּלָב לְשׁוֹנוֹ", ולפיכך אמרה תורה בטריפה "לְקַלְבּ תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ". ולכן, נראה שאם רצון המשפחה הוא להתקרב ליהדות, אין זה כל כך נורא אם יקראו למדרשה על שם הכלב, על מנת להמשיך ולהשיב את לב בני המקום לצור מחצבתם, לבלתי ידח ממנו נדח, ולהגדיל תורה ולהאדירה.

הרגע הזה

אחרי טיפול שיניים כשהפה רדום, אתה בטוח שכולם רואים פרצוף נפוח, ובתכלס אף אחד לא מבין למה אתה מדבר עקום...

לא רבים יודעים, אבל אם פותחים את המקרר עשר פעמים, נולד משהו חדש לאכול.

אישה נכנסה למטבח וראתה את בעלה חובט זבובים. מה אתה עושה? היא שאלה. אני צד זבובים - ענה לה. הצלחת להרוג? שאלה האישה. כן. שני זכרים ושלוש נקבות - ענה לה. איך אתה יודע, שאלה בסקרנות. הוא ענה "שניים היו על הפחית של הבירה, ושלוש היו על הטלפון"...

למה הפקק של 'ספרינג' גדול? כי אם הוא יהיה קטן אז הוא יפול פנימה

גם אם אין לך אף, הוא יגרד לך כשתשטוף כלים.

קצת מאתנו

"בנערינו ובזקנינו נלך, בבנינו ובבנותינו נלך, כי חג ה' לנו"

לאחר המכות הרבות שספג פרעה מה' יתברך ועדיין עומד הוא במריו, מגיע משה ומתרה בפרעה ובעבדיו: "אם חשבתם שאחרי הארבה עדיין יש לכם מה לאכול, משום שהחיטה והכוסמת לא לקו בברד - טעות בידכם. כעת תבוא מכת הארבה ותשמיד כל מה שנשאר".

עבדי פרעה כבר מבינים, שאם פרעה לא יתרגש מידי בגלל שיש לו אוצרות של מזון, הרי שהם כעת בסכנת הכחדה ממשית. רעב זו מיתה נוראה. הם פונים לפרעה ומפצירים בו: "למה אתה עקשן, כל מצרים בדרך לאבדון מוחלט. תעשה טובה, תשלח את ה'נזקי' הזה ממצרים ונמשיך לחיות בשקט". פרעה עונה כסוחר ממולח: "מי ומי ההולכים?" משה משיב: "בנערינו ובזקנינו - נלך, בבנינו ובבנותינו - נלך, כי חג ה' לנו". וכאן צריך להבין: מדוע הוזכרה המילה "נלך" פעמיים: כשנדקדק בתשובתו של משה רבנו נחכים לא מעט.

כל דרדק יודע לצטט שישנה מצוות: "והדרת פני זקן", מי שלא למד זאת בחומש - מכיר את המשפט מהמדבקה שעל חלונות האוטובוס... אז איך ייתכן שמשה מקדים לפרעה - נערים ואחר כך זקנים?

מסביר רבי אהרן רוקח זצ"ל שלפרעה הייתה שאלה: "אמרתם שרצונכם ללכת לזבוח לה', נכון? הילדים אינם יודעים כיצד עובדים את ה'. יישארו אפוא הילדים במצרים (תעודת ביטוח שתחזרו), ואתם לכו לעבוד את ה' כמו שדברתם".

לכן חקר פרעה: "מי ומי ההולכים". תשובתו של משה הייתה חד משמעית: אתה חושב שרק המבוגרים עובדים את ה', אך טעות בידך. אם אין גדיים - אין תיישים. ביהדות עיקר החינוך הוא כשהילד עוד קטן, הוא רואה שאבא מקפיד על שמירת המצוות, שאבא לא פוגע בזולת, שאימא שומרת על פיה ולשונה - יש לו דוגמה חיה ומוחשית, הוא חווה את עבודת ה' בצורה תקינה. בשל כך הקדים משה את הנערים לזקנים, שהרי כל עיקר החינוך הוא דווקא לצעירים שבהם, יראו הנערים כיצד עובדים המבוגרים את ה' וילמדו בבוא יומם כיצד לנהוג. ולא זו בלבד, אלא גם "בבנינו ובבנותינו" - הקטנים, שאינם מבינים ויודעים מה פשרה של עבודה זו, "נלך" - אף הם יקלטו מושגים ותיטמע בליבם אהבת ויראת ה'.

מטרת המצוות היא להביא את האדם ליראת ואהבת ה', ולקשר עמוק בין האדם לבוראו. אם כן, מדוע לא נסתפק רק באהבת ה' לבדה, לשם מה נצרכים אנו למצוות חיצוניות? והתשובה פשוטה וגאונית: אם יאהב האדם את בוראו בכל ליבו, אך לא ייתן לכך ביטוי חיצוני, מניין ידע הילד - דור ההמשך איך לעבוד את ה'? לשם כך הוצרכנו גם למצוות שיש לקיימן בפועל, כשבת ותפילין, ואז יוכל הדור הצעיר להבין איך מתקרבים לאהבת ה' באמצעות קיום המצוות ולימוד התורה.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

לפי זה, הוא מסביר בצורה נפלאה את הפסוק בחומש דברים: "הנסתרות לה' אלוקינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". הנסתרות - יראת ואהבת ה', לה' אלוקינו - הוא היחיד שיכול לבחון לב ולחקור כליות האם עשינו זאת כיאות. והנגלות - המצוות שאנו מקיימים בפועל, לנו ולבנינו - זה כלי חינוכי ממדרגה ראשונה להטמיע את עבודת ה' בילדים. שיקימו את כל דברי התורה, במעשה ובמחשבה. ובתנאי שעבודת ה' אינה לעול עלינו. אלא כמו שאמר משה לפרעה: "כי חג ה' לנו". כשחוגגים, מביאים גם את הפעוטות כדי שילמדו.

בית הכנסת
"יעולי בבל"
ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

תפילות בימי חול: שחרית - 7:30
מנחה - 16:30 ערבית - 17:15

שיעורי תורה אחרי ערבית
יום א' ב' ד' - רב בית הכנסת
הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א

יום ג' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ה' - הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' - הרב רפאל עגיב שליט"א
בשעה 19:00

תפילות שבת קודש:
שיר השירים - 16:15 מנחה - 16:25
קבלת שבת - 16:40
שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30
מנחה ב' - 16:15 ערבית - 17:20

שיעורי תורה בשבת:
הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי מיד לאחר מנחה
בביכני"ס אור אבנר
רח' משה דיין קריית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 16:35

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18

תפילות שחרית - 7:00
מנחה וערבית (סמוכות) 16:30
שיעורי תורה אחרי ערבית

יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ב' - הגאון ר' אברהם הכהן שליט"א
יום ג' - הרב רפאל עגיב שליט"א
יום ד' - הרב בן יאבו שליט"א

לבריאות ברכה והצלחה
סמי בן חילוה הי"ו
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.

סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה

אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן נגיס ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו

דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00

לרפואת אביתר רפאל בן הילה בתושח"ו